

Кімаковська В. Г.

студентка 1 курсу,

ПВНЗ «Буковинський університет»

Науковий керівник:

Селезньова О. М.

доктор юридичних наук,

завідувач кафедри професійних та спеціальних правових дисциплін,

ПВНЗ «Буковинський університет»

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОСТІР В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Під інформаційним простором, зазвичай розуміється перш за все, територія розповсюдження інформації за допомогою конкретних компонентів національної системи інформації за допомогою інформації і зв'язку, діяльність якої має гарантоване правове забезпечення, він являє собою сукупність баз і банків даних, технологій їх ведення та використання, інформаційно-телекомунікаційних систем і мереж, що функціонують на основі єдиних принципів і за загальними правилами, що забезпечує інформаційну взаємодію організацій і громадян, а також задоволення їх інформаційних потреб.

Однак інформаційний простір складається з таких головних компонентів:

- інформаційні ресурси, що містять дані, відомості та знання, зафіксовані на відповідних носіях інформації;
- організаційні структури, що забезпечують функціонування та розвиток єдиного інформаційного простору, зокрема, збір, обробку, зберігання, розповсюдження, пошук і передачу інформації;
- засоби інформаційної взаємодії громадян і організацій, що забезпечують їм доступ до інформаційних ресурсів на основі відповідних інформаційних технологій, що включають програмно-технічні засоби і організаційно-нормативні документи [2].

Інформаційний простір являє собою середовище, в якому змінюється зміст таких процесів, як взаємодія в процесі спільної діяльності, конкуренція (через зміну змісту й характеру конкурентної боротьби між суб'єктами, що діють у ньому). Серед науковців, які приділили увагу дослідженню цієї сфери, слід згадати В. Гаоптія, А. Добровольську, О. Старіша, А. Чічановського, М. Яковенка та ін.

М. М. Слюсаревський, у рамках власної «реляційної теорії інформаційного простору» розглядає інформаційний простір як стан (і, водночас, результат) перманентної взаємодії процесів виробництва та

споживання інформації, тобто інформаційний простір розглядається як простір розгортання інформаційних процесів. При цьому саме по собі існування інформації вважається можливим, коли вона кимось сприймається, тобто обов'язковою передумовою інформаційних процесів є наявність комунікативної системи «джерело-одержувач інформації» [1].

Використання повного масиву інформації на відкритих інформаційних системах, доступних для суспільства у певному виді його діяльності, сприяє гуманізації, демократизації та добробуту його членів, підвищує роль суспільства в удосконаленні механізму керування громадським устроєм.

Інформатизація суспільства також позитивно впливає на прискорення розвитку науково-технічного прогресу, удосконалюючи процес інтелектуалізації всіх видів діяльності людини, що, у свою чергу, позитивно відображається на створенні якісно нового сучасного інформаційного потенціалу для забезпечення творчості кожного окремого члена суспільства.

Сьогодні запровадження новітніх технологій у сфері діяльності людини неможливо уявити без використання комп'ютерної та іншої телекомунікаційної техніки, що вимагатиме внесення радикальних змін у процес підготовки їх користувачів для забезпечення фіксування, обробки, зберігання та передачі інформації. Нові підходи до організації менеджменту та маркетингу потребують створення високоефективних управлінсько-інформаційних технологій, які значно підвищують роль використання інформаційних ресурсів у різних галузях діяльності суспільства.

Сучасні інформаційні технології нерозривно пов'язані з комп'ютеризацією найважливіших, трудомістких процесів і насамперед – процесу управлінського, який все більше залежить від використання комп'ютерної та іншої телекомунікаційної техніки. Зростаюче значення новітніх інформаційних технологій потребує високої технологічної підготовки персоналу, а також значних витрат, пов'язаних з використанням наукомісткої техніки. Впровадження новітніх інформаційних технологій неможливо уявити без створення належної програмно-технологічної бази, що має забезпечувати все більший обсяг процесів суспільної діяльності.

Очевидно, що в умовах сьогодення інформаційна технологія повинна відповідати таким вимогам:

- забезпечувати високий ступінь розчленовування всього процесу обробки інформації на етапи (фази), операції, дії;
- включати весь набір елементів, необхідних для досягнення поставленої мети;

– мати регулярний характер, унаслідок якого етапи, дії, операції технологічного процесу можуть бути стандартизовані й уніфіковані, що дасть змогу більш ефективно здійснювати цілеспрямоване керування інформаційними процесами [3].

Отже, вимоги часу, швидкий розвиток та впровадження новітніх інформаційних технологій практично в усі сфери людського життя спонукають різноманітні установи якісно змінювати свою діяльність, в першу чергу інформаційну.

Список використаних джерел:

1. А. Пилипчук. Єдиний інформаційний простір системи освіти України: структура і параметри [Архівовано 4 квітня 2012 у Wayback Machine.]

2. Слюсаревський М. М. Інформаційний простір : критика існуючих визначень і спроба побудови теорії. Вісн. ХДУ. Серія «Психологія, політологія» : Особистість і трансформаційні процеси в суспільстві. Психолого-педагогічні проблеми сучасної освіти. Харків. 1999. Ч. 4-5. С. 337-342.

3. Розвиток інформаційних технологій [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://it-tehnolog.com/statti/rozvitok-informatsiynih-tehnologiy>. – Назва з екрана.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-279-4-56>

Климентова О. В.

*доктор філологічних наук, доцент,
професор кафедри стилістики та мовної комунікації,
Навчально-науковий інститут філології Київського національного
університету імені Тараса Шевченка*

ІСЛАМСЬКИЙ НАРАТИВ В ІНФОПРОСТОРІ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ

Релігійні наративи є новими об'єктами лінгвістичного вивчення. У сучасних підходах релігійний наратив являє собою складний дискурсивний феномен, в якому гібридно зрошуються політичні, релігійні та медійні характеристики. Доведено, що впливова сила наративу не залежить від реальних подій. Це робить наратив особливо зручною формою для релігійного впливу. Вона віками ефективно використовується, віддзеркалюючи рівень комунікативних технологій у соціумі.